

Addo, quod Apostoli ἀκῆσαν διλαλῶντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ πα-
ρός εἰλάται σὺ αὐτοῖς, Matth. X, 20. Non igitur tam ipsi errassent, si
errassent, quam ipse met eorum agitator Spiritus: quandoqui-
dem sine præmeditatione dixerunt, quæ dixerunt, & μελμνῶντες,
πῶς, ἢ τί λαλητέον, eo, quod σὺ ἐκείνη τῇ ὥρᾳ id ipsis daretur, v. 19. Ni-
hilofecius Propheta Habacuc non præmeditatur; sed expestat
divinam revelationem cap. II. 1. edit. Gerim.

§. 5.

Sicut ergo Divus Petrus tum λαλιάν, tum γεωφήναν san-
ctorum Dei hominum τῇ Φορᾷ τὸ Πνεύματος αγία tribuit cap.
cit. v. 20, & 21: Ita omnino censendum est, Spiritum S. Scripto-
ribus Θεοπνέυστοις tam verborum, quam rerum conceptus sug-
gessisse: *Verborum* quidem, ut non αὐτοὶ, sed *iegoὶ* formarent
γεωφήνα 2. Tim. III, 1; *Rerum* autem, ut ne velut arreptitii aut
spiritu fanatico impulsi ignorarent, quæ scriberent & loque-
rentur (noverunt autem, uti visum, τὸ πῶς καὶ τί) cæterisque ho-
minibus revelare possent τὸν νῦν χειρόν, quem ipsimet cognos-
erant, habuerantque 1. Cor. II, 16. Vnde nam igitur errores,
nisi Spiritui S. cui tota Θεόπνευστις appropriatur, simul appropria-
ri debere statuantur?

§. 6.

Quæ cum ita fese habeant, Amanuenses Spiritus S. tam
fuere fideles, ut vel propria eaq; enormia peccata maluerint
propalare, & in universum orbem ebuccinare, quam veritatem
callide dissimulare & occultare. Et hujusmodi lapsus virorum
Θεοπνέυστων, non doctrinales (eos nempe ab ipsis omnium longis-
sime removent haec tenus dicta) sed morales, propria confessio-
ne ingenue detectos nunc equidem uno exemplo, eodemque
illustriori ac solenniori, quod instar multorum, imo omnium,
esse potest, comprobatum ibo.

§. 7. Pri-